

Hjemrejse

Den 10. april 2012

Efter et solidt morgenmad i hotellets morgenmads restaurant pakker vi bilen for sidste gang. Da vi skal flyve fra Miami sidst på eftermiddagen, er der nogle timer der kan bruges til andet end transport til lufthavnen.

Om det var det der var tilovers på rejsebudgettet, eller det bare var alm. shopping feber skal være usagt, men det blev til endnu et besøg i Sawgrass Outlet Center i Fort Lauderdale.

Efter et par timer og lidt let frokost i Centrets Cafeterie satte vi kursen mod lufthavnen i Miami, hvor første stop blev Autoudlejnings centret. Her skulle den lejede bil afleveres.

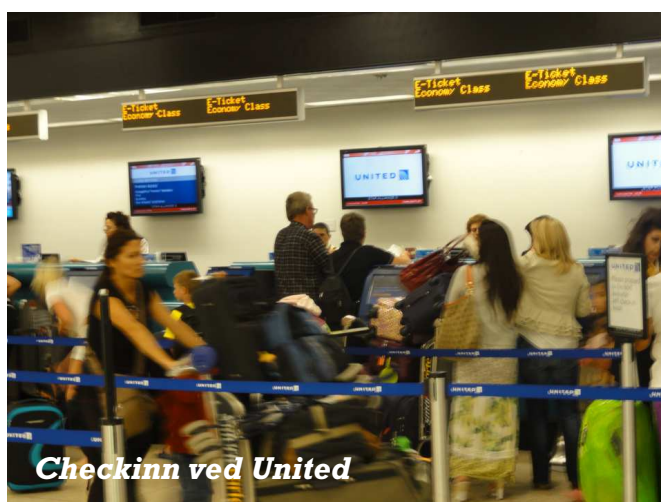

Derefter skal vi finde frem til stationen hvorfra toget Mia Mover afgår til lufthavns-

terminalen. Fremme ved check in er det som om samtlige turister skal hjem denne dag. Der var flere tusinde rejsende og køer i lange baner. Endelig fremme ved check in automaterne går Kent i gang med indtastning af vore reservationer til rejsen. Men automaterne kender overhovedet ikke hverken navn eller rejsenummer. Efter nogle febrilske forsøg er der en venlig dame fra flyselskabet der kommer til hjælp. Hun finder hurtigt ud af at vi er gået forkert. Vi er i American Airlines område, men skal flyve med United Airlines.

Vi finder hurtigt det rigtige sted hvor vi igen kommer ind i en lang kø, dog noget mindre end ved American Airlines. I køen møder vi nogle danske rejsende der med samme fly, både fra Miami, Washington og Frankfurt som er lufthavnene hvor vi skal skifte til et andet fly. Fremme ved skranken, der her er betjent, opstår der en hel del problemer. Sonja og Kent står ved skranken i over en time for at få problemerne løst. Det ender med at vi får vore Boardingpas til flyet både fra Miami, Washington og Frankfurt. Dog skal Hanne have udstedt sin Boardingpas til den sidste del af rejsen i Frankfurt.

Vi skal lige igennem sikkerhedskontrollen før vi kan gå ud i Gatnen. En meget omfattende sikkerhedskontrol. Alt i metal som vi

har på os skal lægges i kurve. Computeren jeg har med skal tages ud af tasken. Derefter bliver alt gennemlyst. Alle skal igennem en detektor og bliver kropsscannet. Egentlig meget betryggende, tros alt. Endelig ombord på flyet kan vi begynde at slappe af.

Flyvetiden til Washington er ca. 4 timer. Da vi lander er det blevet mørk, så det er stærk begrænset hvad der kan ses af byen. Efter at vi er gået fra borde skal vi have lidt småtravlt med at komme frem til det næste fly. Fra ankomst og til afgang er der 45 min.

Heldigvis har vi de andre dansker med på sidelinjen. De kender vejen, da de har rejst denne vej ved en tidligere lejlighed. Det bliver dog igen lidt stresset, for fremme ved det næste fly skal Kent lige aftræde i rygerum. Personalet ved flyet står og kalder på os at vi skal gå ombord nu, men vi skal jo lige have Kent med. Vagten ved broen til flyet, der tydeligvis er indfødt sort amerikaner, skælder ud på tysk da vi endelig går ombord. Da flyet skal til Frankfurt konkludere han sandsynligvis at vi er tyske turister.

Flyvetiden til Frankfurt er 9 timer. En times tid efter start får vi serveret lidt mad. Det går der lidt tid med. Da jeg har en vindues plads kan jeg ind i mellem se lidt lys 10 km. under os. Efter næsten 4 timers flyvetid kan jeg stadig i ny og næ se lys under os hvilket undre mig lidt, da jeg forventer vi er langt ude over Atlanterhavet. Senere erfarer jeg at ruten går op over Nova Scotia og Newfoundland.

Kort efter at fly personalet har indsamlet emballage med videre efter maden bliver vi rejsende bedt om at trække vindues skærmen for, og derefter bliver lyset i kabinen dæmpet så det er muligt for passagererne at sove. For mit eget vedkommende har jeg det meget svært med at sove i et fly. Tiden går med at se film på den lille skærm i ryglænet på sædet foran mig. Jeg blunder højst 15-20 minutter på turen, samtidig med at jeg fryser med anstand. Ydervæggen i flyet er hundekoldt. Da lyset i

kabinen igen bliver tændt åbner jeg til vinduet og ser at vi nu flyver ind over Wales. Nu bliver der serveret morgenmad som der er god tid til inden landing i Frankfurt.

Efter landingen får flyet standplads i et åbent område og passagererne bliver i bus kørt til ankomst terminalen. Da vi skal videre med et andet fly skal vi ikke tænke på bagage. I lufthavnsterminalen søger vi op i den samme lille restaurant vi besøgte ved udrejsen 3 uger tidligere. Ventetiden til næste fly til Billund er 5 timer. Efter en kop kaffe i Lufthavns terminalen søger Sonja og jeg ud i Gaten hvor vores fly skal afgå. For sidste gang skal vi gennem sikkerhedskontrollen. Kent og Hanne vil se sig lidt omkring i lufthavnens shopping center.

Vi finder et stille hjørne med nogle bænke hvor det er muligt at ligge lidt på langs. Jeg får mig en tiltrængt blund på en times tid eller lidt mere. Endelig et godt stykke hene på eftermiddagen bliver vores fly annonceret og kort efter kan vi gå ombord til den sidste flyvning til Billund, hvor vi landede først på aftenen. Efter landingen er vores største bekymring om alt vor bagage er med. Det er det heldigvis, og vi kan kort efter begive os igennem tolden.

Sonjas bror Bruno ventede for at hente os. Kent og Hanne havde deres bil parkeret i lufthavnen. Det følte godt igen at have foden på dansk jord, mange oplevelser rigere.

